

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3748

гр. София, 26.05.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в закрито заседание на 26.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

като разгледа дело номер **2521** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба на юрисконсулт Х. А., пълномощник на ответника – изпълнителния директор на Националната агенция за приходите /НАП/ с искане за присъждане на разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 29 201 лева. Изложените съображения са, че по делото пряко приложим процесуален закон е Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, което се установява и от неговата разпоредба – чл.92, ал.1, поради което разноските, които се дължат на ответната страна са регламентирани в чл.161, ал.1, изр.3-то ДОПК. С оглед материалния интерес по делото в размер на 6 557 295 лева /главница и лихви към 31.01.2020г./ е изчислен посоченият размер на юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна по искането – [фирма], не е изразила становище по него в предоставения ѝ седмичен срок.

Съдът, като се запозна с изложеното в молбата, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл.248, ал.1 ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

В настоящия случай се иска изменение на Решение № 2251/05.04.2021г., с което е отхвърлена жалбата на [фирма] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 8/14.02.2020г., издаден от председателя на Държавната комисия по хазарта и дружеството жалбоподател е осъдено да заплати на НАП сумата в размер на 200 лева, представляваща разноски по производството за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му като

на молителя е съобщено на 13.04.2021г. /разписка на л.890/, а молбата, в която е обективизирано искането по чл.248 ГПК е постъпила по делото на 09.04.2021г.

Предвид това съдът приема, че искането, с което е сезиран, е допустимо – подадено е от страна в производството, за която постановеният съдебен акт е благоприятен, т.е. има право на разноски, и в срока по чл.248, ал.1 ГПК.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Производството по адм.д. № 2521/2020г. е образувано по жалба на [фирма] срещу АУПДВ № 8/14.02.2020г., издаден от председателя на Държавната комисия по хазарта. С постановеното по делото решение, чието изменение се иска в частта за разноските, жалбата е отхвърлена, с оглед което в полза на НАП е възникнало правото на разноски за процесуалното представителство, осъществено от юрисконсулт. Такива са присъдени в размер на 200 лева, като размерът на юрисконсултското възнаграждение е определен на основание чл.78, ал.8 ГПК, в чл.37 ЗПП, вр. чл.24 НЗПП, вр. чл.144 АПК в максимален размер, с оглед фактическата и правна сложност на спора, съображения, за което са изложени в съдебния акт.

Съдът не споделя доводите на молителя, че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в по-голям размер като се приложи разпоредбата на чл.161 ДОПК. Разпоредбата е включена в Глава деветнадесета на ДОПК – „Съдебно обжалване на ревизионния акт“ и в случая не следва да намери приложение по аналогия на основание чл.46, ал.2 ЗНА, доколкото не се касае за непълнота на нормативния акт, в случая ДОПК. Производството по издаване на актове от категорията на оспорения по делото, а именно АУПДВ, е регламентирано в Глава двадесета на ДОПК – „Събиране на публичните вземания“, като според чл.166 от кодекса установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в Административнопроцесуалния кодекс. Актът за публично държавно вземане се обжалва пред ръководителя на съответната администрация по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Т.е. приложимият ред за разглеждане на жалбата срещу процесния АУПДВ № 8/14.02.2020г. е този, предвиден в АПК и съответно дължимото в случая юрисконсултско възнаграждение следва да бъде определено отново по неговите правила.

В чл.143 АПК е регламентирана отговорността за разноски като съгласно ал.3 на посочената разпоредба, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. Посочената разпоредба в ал.1 изрично препраща към Наредбата за заплащане на правната помощ, която от своя страна в чл.24 предвижда, че по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лева. В случая то е определено в максималния предвиден размер като е съобразена фактическата и правна сложност на делото.

По тези съображения съдът намери искането за неоснователно и като такова то следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл.248, ал.3 ГПК вр. чл.144 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, направено чрез процесуалния му представител юрк.А., за изменение на постановеното по адм.д. № 2521/2020г. по описа на Административен съд София-град Решение № 2251/05.04.2021г. в частта за разноските.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: